

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/141/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010902
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713010902.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovanej I. D., pre pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23. 02. 2015 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona sa zrušuje výrok o vine a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/83/2013 zo dňa 18. 06. 2013, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku,

obžalovaná I. D., rod. T., nar. XX. XX. XXXX v J., trvale bytom J., U.J. XXX/XX, bez pracovného pomeru,

uznáva sa za vinnú, preto že

v bode 1/ rozsudku

dňa 19. 07. 2012 v obci W., okr. J., na pobočke Slovenskej pošty a.s., ako zamestnankyňa spoločnosti Slovenská pošta a.s. s hmotnou zodpovednosťou vo funkcii administrátorka pôšt na základe pracovnej zmluvy z 08. 08. 1996 a jej dodatku z 28. 02. 2011 a dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 14. 08. 1996 počas výkonu svojej funkcie vypísala na žiadosť klientky Poštovej banky, a.s. H. I. Potvrdenie o prijatí zmluvy o termínovanom vklade na sumu 3.500,- Eur, toto potvrdenie o prijatí zmluvy o termínovanom vklade nezaevidovala do príslušných dokladov Poštovej banky a.s. a túto ani nevypravila, pričom ale z účtu H. I., ktorý má vedený v Poštovej banke a.s. č. XXXXXXXXXXX bez jej vedomia a súhlasu uskutočnila vklad finančných prostriedkov vo výške 300,- Eur a súčasne z tohto účtu zrealizovala aj výber finančných prostriedkov vo výške 3.500,- Eur, pričom rozdiel vloženej a vybratej finančnej hotovosti nezúčtovala, čím jej vznikol prebytok na pokladni, ktorý si prisvojila a použila pre vlastnú potrebu na doposiaľ nezistenom mieste zrejme v mieste bydliska, čím H. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XX spôsobila škodu vo výške 3.200,- Eur, ktorá škoda jej bola následne uhradená Slovenskou poštou a.s. cestou Poštovej banky a.s., čím vlastne v konečnom dôsledku spôsobila škodu Slovenskej pošte a.s. so sídlom L.B. S. X, X. X., IČO: XX XXX XXX vo výške 3.200,- Eur,

v bode 2/ rozsudku

dňa 25. 06. 2012 v meste Z. na Ul. O.. R.. T. X na pobočke Pošty 2 ako zamestnankyňa spoločnosti Slovenská pošta, a.s. s hmotnou zodpovednosťou vo funkcii administrátorka pôšt na základe pracovnej zmluvy z 08. 08. 1996 a jej dodatku z 28. 02. 2011 a dohody o hmotnej zodpovednosti zo 14. 08.

1996 počas výkonu svojej funkcie prijala hotovostný vklad klienta spoločnosti Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., G. X, X., IČO: XX XXX XXX vo výške 12.150,- Eur, o čom vystavila potvrdenie Vklad v hotovosti na účet XXXXXXXX vedený v Poštovej banke, a.s., prijatý hotovostný vklad následne po prevzatí mala zúčtovať a zaevidovať v Bankovom module a tým pripísať na účet tohto klienta, čo však nespravila a vloženú hotovostnú platbu si prisvojila a použila pre vlastnú potrebu na doposiaľ nezistenom mieste, čím Slovenskej pošte, a.s. PH. X, X. X., IČO: XX XXX XXX spôsobila škodu vo výške 12.150,- Eur,

teda

v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku

prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jej zamestnania a funkcie,

čím spáchala

v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku

pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 221 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný, spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, 2 Trestného. zákona súd obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti vykonávať akékoľvek povolanie, zamestnanie alebo funkciu spojenú s hmotnou zodpovednosťou v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014, ktorým bol obžalovanej uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, ako aj trest zákazu činnosti spojený s hmotnou zodpovednosťou vo výmere 5 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014 ostávajú týmto nezmenené.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, ako aj trest zákazu činnosti spojený s hmotnou zodpovednosťou vo výmere 2 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013 ostávajú týmto nezmenené.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaná povinná nahradiť škodu poškodenému Slovenská pošta, a.s., L. X, X. X., IČO: XX XXX XXX, vo výške 3.200,- Eur.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaná povinná nahradiť škodu poškodenému Slovenská pošta, a.s., Partizánska 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, vo výške 11.150,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený Slovenská pošta, a.s., L. X, X. X., IČO: XX XXX XXX so zvýškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 14. 11. 2013 pod sp. zn. 3Pv/371/13 obžalobu na I. D. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Obžalovaná I. D. sa na hlavné pojednávanie nedostavila, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jej neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila aj poškodená H. I. a svedok Y. I., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v ich neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátorky podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaná uviedla, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, sa v plnom rozsahu priznáva. Všetko sa stalo tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, a to, že hotovostný vklad H. I. nezaevidovala do potrebných dokladov a nezúčtovala, čím jej vznikol prebytok na pokladni vo výške 3.200,- Eur, ktorý si zobrala a použila vo svoj prospech, nechcela však uviesť na aký, pričom poškodená H. I. o ničom nevedela. Na záver uviedla, že žiada, aby prokurátor začal vo veci konanie o dohode o vine a treste, čo spravila ju mrzí a svoje konanie ľutuje a je ochotná spôsobenú škodu uhradiť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený T. T., ktorý po zákonom poučení uviedol, že obžalovaná ako bývalá zamestnankyňa pošty vykonávala aj sprostredkovateľské finančné služby pre zmluvného partnera, a to Poštovú banku a.s.. Do jej pôsobnosti patrilo aj uzatváranie neviazaných termínovaných vkladov, ktoré sa uzatvárajú v prítomnosti žiadateľa. Obžalovaná uzavrela Zmluvu o neviazanom termínovanom vklade dňa 08. 12. 2011 na žiadosť poškodenej H. I.. Túto zmluvu následne schválila Poštová banka, obžalovaná na túto zmluvu vložila peniaze a následne z účtu vybrala 3.200,- Eur pre vlastnú potrebu. Dňa 28. 10. 2013 Slovenská pošta uhradila Poštovej banke a.s. vzniknutú škodu vo výške 3.200 Eur. V rámci prešetrovania sa viackrát snažili osobne stretnúť s obžalovanou, čo sa im však nikdy nepodarilo a obžalovaná nereagovala ani na písomné výzvy. Následne preto na obžalovanú podali trestné oznámenie a v rámci trestného konania žiadajú nahradiť škodu, ktorá im jej konaním vznikla, a to vo výške 3.200,- Eur. Ďalej uviedol, že obžalovaná mala uzatvorenú pracovnú zmluvu a aj dohodu o hmotnej zodpovednosti. Oni si škodu v civilnom konaní nevymáhajú, v zmluve s Poštovou bankou majú upravené, že ak vznikne škoda, tak ju Slovenská pošta uhradí, a následne, ak je známa osoba, ktorá túto škodu spôsobila, si škodu Slovenská pošta bude vymáhať od tejto osoby. Iným spôsobom si teda škodu nevymáhajú. Na záver uviedol, že na vznik škody prišli tak, že dňa 19. 07. 2012 Slovenskej pošte došlo od Poštovej banky oznámenie o chybe, v ktorom bola aj popísaná náhrada vo výške 3.200,- Eur s tým, že k tomu došlo nedovolenou manipuláciou zo strany obžalovanej z Pošty Kriváň, pretože v ten deň tam obžalovaná preukázateľne bola. Toto sa stalo dňa 19. 07. 2012, keď poškodená H. I. požiadala o prevod finančných prostriedkov z bežného účtu na termínovaný účet.

V zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní čítané zápisnice o výsluchu poškodenej H. I. a svedka Y. I..

Poškodená H. I. v rámci jej výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že dňa 08. 12. 2011 si založila termínovaný účet č. 9812614681, a na tento účet hneď vložila sumu 3.500,- Eur. Dňa 16. 04. 2012

na tento účet doložila sumu 200,- Eur. V lete roku 2012 sa dozvedela, že Poštová banka má nový produkt a je možné peniaze na termínovanom vklade zúročiť na 3,5%, preto išla do W. na poštu, kde požiadala obžalovanú I. D.B., aby jej založila nový termínovaný účet, mal to byť účet viazaný na 36 mesiacov s úročením 3,5%. Ďalej uviedla, že pri oboch účtoch bol disponentom aj jej syn Y. I., nikto iný s týmito účtami nemohol disponovať. Pani na pošte požiadala, aby jej z prvého účtu č. 9812614681, ktorý založila dňa 08. 12. 2011, previedla na nový účet, ktorý založila 19. 07. 2012, sumu 3.500,- Eur. O tento bezhotovostný prevod požiadala teda v deň, keď zakladala nový účet, teda 19. 07. 2012. Následne jej prišiel domov výpis z účtu č. 9812614681 za rok 2012, z ktorého zistila, že sú tam uskutočnené vklady vo výške 200,- Eur, čo zrealizovala ona, 10,53 Eur úroky, 56,72 ďalšie úroky, a vklad vo výške 300,- Eur, ktorý neuskutočnila ani ona, ani jej syn. Zo dňa 19. 07. 2012 tam bol výber vo výške 3.500,- Eur. Ďalej uviedla, že je pravda, že ona žiadala pracovníčku pošty o prevod financií, ale neskôr pri reklamácií tohto prevodu jej bolo oznámené, že peniaze je potrebné fyzicky vybrať z účtu a vložiť na novovytvorený účet. Následne sa bola na pošte v W. opýtať, že čo to má znamenať, kde jej vedúca pošty oznámila, že dňa 19. 07. 2012 jej nebol založený žiadny účet, že tá zmluva o termínovanom vklade nemá všetky potrebné náležitosti. Taktiež jej oznámila, že z prvého účtu jej bolo vybratých 3.500,- Eur a vložených 300,- Eur. Ďalej jej oznámila, že tú druhú zmluvu s ňou spisovala I. D., ktorá už u nich nepracuje. Na záver uviedla, že túto skutočnosť bola oznamovať ako reklamáciu na Poštovej banke, všetky doklady priložila k trestnému oznámeniu, a bolo jej oznámené, aby sa s touto vecou obrátila na políciu. Poštová banka jej 07. 10. 2013 vrátila sumu 3.200,- Eur, čo bola vlastne suma, ktorú I. D. bez jej vedomia a súhlasu odčerpala z jej účtu v deň, keď ju požiadala, aby jej uvedenú sumu preúčtovala na novozaložený účet, ktorý jej ale nezaložila.

Svedok Y. I. v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že vie, že jeho mama, poškodená H. I., si v minulosti založila v Poštovej banke nejaké účty, nevedel však uviesť kedy to bolo, ani aké účty to boli. Vedel uviesť len to, čo mu povedala jeho mama, že na účet vložila 3.500,- Eur a že on tam bol uvedený ako disponent, a že z jedného účtu pracovníčka na pošte v W. nepreviedla všetky peniaze tak, ako to mala, a ako ju o to jeho mama požiadala. Na záver uviedol, že on ako disponent na tieto účty žiadne peniaze nekladal a ani nevyberal. Nevedel uviesť, kto to mohol spraviť, on s týmito účtami od ich založenia vôbec nenarábal, peniaze, ktoré boli na tom účte, boli jeho matky.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: oznámenie o chybe a škode (č.l. 62), zmluva o neviazanom termínovanom vklade (č.l. 63 - 64), výpis z účtu (č.l. 65), potvrdenie o prijatí zmluvy (č.l. 66), výpis z účtu a poštová poukážka (č.l. 67 - 69), žiadosť o prešetrenie (č.l. 70), reklamácia (č.l. 71 - 77), potvrdenie (č.l. 82), vklad na účet (č.l. 83 - 86), pracovná zmluva a dohoda o hmotnej zodpovednosti (č.l. 87 - 90), dohoda o skončení pracovného pomeru (č.l. 91), usmernenie Pošty W. (č.l. 92 - 99), obžaloba a návrh na schválenie dohody o vine a treste v iných trestných veciach (č.l. 103 - 107), správa ÚPSVaR (č.l. 113 - 116), správa MÚ Detva (č.l. 117), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 118 - 119), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 126), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/70/2013 (č.l. 132), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/83/2013 (č.l. 133), obžaloba Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/666/13/6611 (č.l. 150 - 152), zápisnica o hlavnom pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014 (č.l. 153 - 154), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 (č.l. 161 - 162), odpis registra trestov obžalovanej (č.l. 164).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustila obžalovaná I. D.. Tá je usvedčovaná najmä vlastnou výpoveďou, v ktorej sa ku skutku priznala, a jeho spáchanie úprimne oľutovala. Taktiež je usvedčovaná výpoveďami poškodeného T. T. a poškodenej H. I., ktorý zhodne uviedli, že obžalovaná bola osobou, ktorá sa dopustila skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaná je taktiež usvedčovaná listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise (najmä výpismi z účtu, potvrdením o prijatí zmluvy, poštovou poukážkou, vkladom na účet a reklamáciou). Súd potom vzhľadom na uvedené skutočnosti nemal žiadnu pochybnosť o vine obžalovanej.

Podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu a spácha čin závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. h) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Obžalovaná I. D. svojím konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jej zamestnania a funkcie.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej I. D. súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že viedla pre spáchaním trestného činu riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, a prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchala viac trestných činov. V prípade obžalovanej tak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona potom musel súd znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v tomto prípade predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Súd ale v tomto prípade musel podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladať súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013, a keďže súhrnný trest sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona), súd musel ukladať trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný najprísnejšie trestný (§ 41 ods. 1 Trestného zákona). rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013 bola obžalovaná I. D. uznaná za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za uvedený zločin je 3 roky až 10 rokov. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní súhrnného trestu je najprísnejšie trestným zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, súd preto musel uložiť trest podľa tohto zákonného ustanovenia (§ 221 ods. 3 Trestného zákona), a trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v tomto prípade predstavuje 3 roky až 7 rokov 8 mesiacov (vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností). Keďže súd ukladal súhrnný trest, v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013. Súd zároveň ukladal spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, keďže skutok uvedený v obžalobe je ďalším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/83/2013 zo dňa 18. 06. 2013). V zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona preto musel súd zrušiť skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014 bol ukladaný súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/83/2013 zo dňa 18. 06. 2013 (ktorý bol ale zrušený vo výroku o vine aj treste týmto rozsudkom a bol k nemu ukladaný spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona), musel súd zrušiť aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014.

Obžalovaná je z miesta trvalého bydliska hodnotená všeobecne. Podľa správy z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR sa obžalovaná od 01. 01. 2010 nedopustila žiadnych priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že bola doposiaľ trikrát súdne trestaná, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014.

Súd potom s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti uložil obžalovanej I. D. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň nerozhodol o podmiennečnom odložení výkonu tohto trestu a uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, pretože podmiennečný trest odňatia slobody nepovažoval súd za primeraný a postačujúci, a taktiež by nenapíňal atribúty individuálnej a generálnej prevencie. Súd poukazuje na to, že uložený trest je trestom za celú doterajšiu trestnú činnosť obžalovanej (za zločin podvodu, pokračovací prečin sprenevery, zločin úverového podvodu), ako aj na to, že celou trestnou činnosťou obžalovanej bola spôsobená škoda poškodeným v celkovej výške 17.178,23 Eur (pričom

jeden poškodený bol so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie). Trest odňatia slobody vo výmere troch rokov je preto podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa výchovný účel trestu a zároveň postihuje len obžalovanú. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaná sa k trestnému činu priznala, do jeho spáchania viedla riadny život, preto uložil trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže k spáchaniu trestného činu došlo v súvislosti s výkonom práce v zamestnaní obžalovanej, navyše v spojení s hmotnou zodpovednosťou, súd jej zároveň v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti vykonávať akékoľvek povolanie, zamestnanie alebo funkciu spojenú s hmotnou zodpovednosťou v trvaní 6 rokov.

Poškodený Slovenská pošta, a.s., si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, škodu aj riadne vyčíslil na sumu 3.200,- Eur., súd preto zaviazal obžalovanú k povinnosti nahraďiť poškodenému spôsobenú škodu. Súd zároveň prevzal výroky o škode so zrušeného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/83/2013 zo dňa 18. 06. 2013, pričom poznamenáva, že výroky o povinnosti obžalovanej nahraďiť škodu z rozsudkov Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/52/2014 zo dňa 22. 09. 2014 a sp. zn. 4T/76/2013 zo dňa 18. 06. 2013 ostali týmto rozhodnutím nedotknuté, teda v platnosti.

Na margo ospravedlnenia neúčasti a žiadosti o odročenie hlavného pojednávania zo strany obžalovanej zo dňa 23. 02. 2015 súd záverom poznamenáva, že v zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku nešlo ani riadne a ani o včasné ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní, keďže bolo mailom doručené v deň konania hlavného pojednávania o 12:39 hod., súd preto toto ospravedlnenie neúčasti a žiadost' o odročenie hlavného pojednávania neakceptoval (ani akceptovať nemohol, keďže sa o ňom dozvedel až po skončení hlavného pojednávania). Do náplne práce asistentky senátu pritom nepatrí sedenie za počítačom a priebežné kontrolovanie doručených mailov, či sa v nich nenachádza napr. žiadost' o odročenie hlavného pojednávania, navyše v prípade, keď je asistentka senátu v konkrétny deň od 08:00 hod. v pojednávacej miestnosti. Taktiež dostatočným ospravedlnením sa podľa ustálenej súdnej praxe rozumie existencia vážneho dôvodu, ktorý jednak bráni v účasti na úkone a jednak musí ísť o včasné ospravedlnenie neúčasti. V zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku bola obžalovaná tiež povinná predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že jej zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bola predvolaná, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Priložené potvrdenie lekára je však absolútne nečitateľné (č.l. 175). Súd taktiež poukazuje na to, že z predchádzajúcich hlavných pojednávani sa obžalovaná opakovane ospravedlňovala prostredníctvom matky, a to vždy v deň konania hlavného pojednávania, pričom dodatočne nikdy nespĺnila povinnosť uloženú jej súdom (oznámiť meno ošetrojúceho lekára, resp. zariadenia, v ktorom mala byť hospitalizovaná). Navyše, matka obžalovanej uviedla meno ošetrojúceho lekára obžalovanej, ktorý neexistuje. Súd preto aj tvrdenia matky obžalovanej považoval za zavádzajúce a nepravdivé, nepreukázané žiadnym relevantným dokladom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.